

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับการเกิดคดีอาชญากรรม เพื่อแสดงให้เห็นว่าลักษณะต่าง ๆ ทางกายภาพของพื้นที่เมือง ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ในด้านการใช้สอยแล้วยังมีผลกระทบต่อมนุษย์ในด้านสังคม จิตวิทยาและพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ โดยเฉพาะการก่อคดีอาชญากรรม ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของพฤติกรรมมนุษย์ด้วยเหตุที่อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์หนึ่งในทุกสังคม และเป็นความจริงทางสังคมซึ่งเราไม่อาจปฏิเสธได้ แต่ในกรณีที่สังคมใดก็ตามมีจำนวนอาชญากรรมเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและความร้ายแรง ย่อมแสดงว่าองค์การทางสังคมบกพร่อง หรือเป็นปัญหาของสังคมที่จะต้องได้รับการแก้ไข ดังนั้นในฐานะของนักผังเมือง ซึ่งนอกจากจะคำนึงถึงการจัดระเบียบการใช้ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนแล้ว ยังจำเป็นต้องจะต้องคิดต่อเนื่องไปถึงปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะในเรื่องของความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน อันเป็นผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งที่ได้รับการจัดระเบียบและการขาดระเบียบของการใช้ที่ดิน แม้ว่าจะไม่ใช่เป็นการมองปัญหาอาชญากรรมจาก "ต้นตอ" ที่แท้จริงก็ตาม หากแต่จะเป็นการให้ความสนใจต่อปัญหาในสถานการณ์ที่เป็นจริง ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขปัญหานั้นพร้อม ๆ กันโดยอาศัยการเรียนรู้สภาพปัญหาที่แตกต่างกันไป

สำหรับการมองปัญหาอาชญากรรมในเขตเมือง โดยเฉพาะ "กรุงเทพมหานคร" ซึ่งยังคงบทบาทเป็นฐานอำนาจทางเศรษฐกิจและการเมืองมาโดยตลอดระยะเวลากว่า 200 ปีที่ผ่านมา หากแต่กิจกรรมทางเศรษฐกิจนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างทั่วด้าน¹ อันได้แก่

1. การเพิ่มขนาดอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นที่เชื่อกันว่าเป็นปัจจัยหลักให้เกิด "การขยายตัว" ของเมือง

¹ กนก วงษ์ตระหง่าน. การเกิดและการขยายตัวของเมืองกรุงเทพฯ : การศึกษาทางการเปลี่ยนแปลง (กรุงเทพฯนคร : สำนักไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, น.ศ. 2525) หน้า 6.

2. การพัฒนาภาคธุรกิจ โดยที่กรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลางทางการส่งสินค้าเข้า และออก กิจกรรมภาคธุรกิจต่าง ๆ จึงขยายตัวอย่างกว้างขวาง และนี่ก็เป็นปัจจัยที่ได้รับการเชื่อ ถือว่าน่าจะเป็นสาเหตุหลักของ "การเติบโต" ของกรุงเทพมหานคร

3. การพัฒนาของกิจกรรมต่อเนื่องทั้งหลาย เช่นระบบสาธารณสุขูปโภค สาธารณูปการ ต่าง ๆ และการขยายตัวของกิจกรรมบริการทั้งหลาย เช่นด้านอาหาร ความบันเทิง เป็นต้น

ความสำคัญของสิ่งเหล่านี้คือ การทำให้กรุงเทพมหานครมีศักยภาพในการดึงดูดแรงงาน ในประเทศได้อย่างมากมายด้วยความต้องการแรงงานในภาคกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีปัจจัยประกอบ อีกส่วนหนึ่งคือการอพยพของชาวชนบท ซึ่งเป็นเพราะสาเหตุต่าง ๆ ในชนบทผลักดันให้เกิดการ อพยพเข้าสู่เมืองมากขึ้นอีกด้วย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของเมือง และการอพยพจากชนบททำให้ ประชากรในเมืองเพิ่มสูงขึ้น รัฐบาลอาชญากรรมในเขตเมืองที่มีความหนาแน่นของประชากรสูงเช่น ร.ต.ท. ญาณพงษ์ได้ทำการศึกษาวิจัยพบว่าอาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นตามความหนาแน่นของประชากรที่ สูงขึ้นและอาชญากรรมในเขตเมืองจะสูงกว่าแถบชานเมืองกล่าวคือ พื้นที่ใดที่มีความหนาแน่นของ ประชากรสูงอัตราการเกิดคดีอาชญากรรมในรูปของความหนาแน่นของคดีก็จะสูงตามไปด้วย และ ในพื้นที่ที่มีสภาพความเป็นเมืองก็จะมีคดีเกิดขึ้นสูงกว่าในพื้นที่ที่มีสภาพเป็นชนบท อันจะแสดงให้เห็น ถึงอิทธิพลของความเป็นเมืองที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอาชญากรรมอย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังได้ เสนอผลการศึกษาเปรียบเทียบการเกิดคดีอาชญากรรมในเขตสถานีตำรวจนครบาลต่าง ๆ โดย การจัดกลุ่ม สน. ที่มีสภาพการใช้ที่ดินเหมือนหรือคล้ายคลึงกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อหาสถิติต้นสาย ปลายกลุ่ม สน. นั้น และพบว่ากลุ่ม สน. ที่มีสภาพการใช้ที่ดินแตกต่างกันแต่ประเภทคดีต้นก็จะแตกต่างกันไปด้วย

ในการศึกษาความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับการเกิดคดีอาชญากรรมใน เขต สน. บางข้อนี้ ได้ทำการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในเขต สน. เดียวกัน ซึ่งมีความหลากหลายของการใช้ที่ดิน รวมทั้งการมีสภาพของความเป็นเมืองที่ปรากฏ แต่ชนิดใดพื้นที่ซึ่งประกอบด้วย การใช้ที่ดินเป็นพื้นที่สาธารณะในระดับเมือง ได้แก่ สวนสาธารณะ และตลาดนัดจตุจักร การใช้ที่ดินเพื่อการขนส่งในระดับชาติได้แก่ สถานีขนส่งสายเหนือ การใช้ที่ ดินเพื่อการค้าพาณิชย์กรรม ได้แก่ย่านการค้าสะพานควายและการใช้ที่ดินเพื่อเป็นที่พักอาศัย ซึ่งจะ มีทั้งที่พักอาศัยที่มีความหนาแน่นต่ำ ปานกลางถึงสูง ได้แก่ บริเวณซอยอารีย์ ย่านสุขุมวิท ย่าน จิตรถไฟ กม. 11 และชุมชนวัดโสมนัส โดยมีแนวคิดพื้นฐานว่าสภาพแวดล้อมกายภาพลักษณะต่าง ๆ ของเมืองย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องกับการก่อคดีอาชญากรรมของมนุษย์แตกต่างกัน โดยเฉพาะในลักษณะ พฤติกรรมของคนร้าย และจำนวนความถี่ของการเกิดคดีอาชญากรรม

จากการศึกษาแนวความคิดที่เกี่ยวข้องพบว่า อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ที่แปรตามลักษณะพื้นที่บริเวณใดที่เกิดอาชญากรรมขึ้นบ่อยครั้งก็จะยังคงเกิดขึ้นซ้ำอยู่เช่นนั้น เนื่องจากปัจจัยที่ส่งเสริมอาชญากรรมได้แอนแปงอยู่ในสถานแวดล้อมดังกล่าวด้วย เหตุที่ได้ทำการศึกษาพบว่าพื้นที่ที่มีสถิติอาชญากรรมสูงนั้น มีความแตกต่างไปจากพื้นที่ที่มีอาชญากรรมต่ำ ทั้งในสถานแวดล้อมทางกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคม สำหรับอิทธิพลของสถานแวดล้อมทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมนั้น ได้มีผู้ศึกษาวิจัยพบว่าในสถานแวดล้อมทางกายภาพที่มีลักษณะส่งเสริมให้เกิด Interactional Territories และ Home Territories ซึ่งเป็นอาณาเขตของพื้นที่ที่บุคคลหรือผู้มีส่วนร่วมในนั้นมีความสัมพันธ์ ความรู้สึกใกล้ชิดและสามารถควบคุมบริเวณพื้นที่ทั้งหมด อันเกิดจากการมีกิจกรรมทางสังคมภายในบริเวณพื้นที่ ซึ่งจะก่อให้เกิดอาณาเขตที่ถูกครอบครองและรักษาโดยกลุ่มรวมไปถึง การพยายามสร้างกิจกรรมให้เกิดขึ้น ซึ่งจะต้องเป็นกิจกรรมที่ดึงคนมาใช้ร่วมกัน เช่นร้านค้าที่จะต้องมีการขายที่ถ่มถาวร เนื่องจากคนดูแลร้านค้าหรือพ่อค้าขายย่อย ๆ เหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อความปลอดภัยเพราะจะเป็น "ดวงตา" ฝ้ามองที่มีคุณภาพที่จะสามารถตัดโอกาสของคนร้ายที่จะลงมือกระทำผิดได้ กล่าวคือในบริเวณพื้นที่ใดที่มีลักษณะสถานแวดล้อมทางกายภาพดังกล่าวข้างต้นแล้ว บริเวณพื้นที่นั้นจะมีการเกิดอาชญากรรมน้อยมาก

จากการศึกษาความสัมพันธ์ของสถานแวดล้อมทางกายภาพ กับการเกิดคดีอาชญากรรมในเขต สน. บางซื่อ ซึ่งได้ทำการศึกษาโดยการสำรวจสภาพพื้นที่รวมทั้งบริเวณทางสังคม เศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งศึกษาจากเอกสารในส่วนหนึ่ง และจากสถิติการเกิดคดีอาชญากรรมในเขต สน. เพื่อประกอบการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ซึ่งปรากฏผลการศึกษาวิเคราะห์ โดยสรุปพบว่า

รูปแบบการเกิดคดีอาชญากรรมในเขตสน. บางซื่อมีลักษณะกระจุกตัวอยู่ภายในบริเวณพื้นที่ที่เลือกมาเป็นพื้นที่ตัวแทนการศึกษาจากลักษณะการใช้ที่ดินที่มีความแตกต่างกัน ทั้งในสถานแวดล้อมทางกายภาพ สถานทางเศรษฐกิจ และสังคมของประชากรภายในบริเวณพื้นที่ ซึ่งส่งผลให้เกิดความแตกต่างในลักษณะของคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นอีกด้วย และเมื่อทำการศึกษาต่อมาถึงลักษณะและองค์ประกอบของสถานแวดล้อมทางกายภาพ ที่มีผลต่อการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่ศึกษา พบว่าการกำหนด Function ของพื้นที่กับลักษณะสถานแวดล้อมทางกายภาพ จะมีความสัมพันธ์ต่อการเกิดคดีอาชญากรรมของมนุษย์รวมทั้งการมีลักษณะและองค์ประกอบของสถานแวดล้อมทางกายภาพที่มีคุณสมบัติในการป้องกันอาชญากรรมอันได้แก่ อาณาเขตครอบครองพื้นที่ (Territories) การมีพื้นที่ป้องกันตนเอง (Defensible Space) และการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกและร่วมมือกัน (Friendship Patterns) ที่แตกต่างกันจะเป็นผลให้เกิดคดีอาชญากรรมแตกต่างกันดังนี้

5.1.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่สาธารณะระดับเมือง มีผลต่อการเกิดคดีอาชญากรรมทุกประเภททั้งในจำนวนและความถี่ของการเกิดคดี ซึ่งเป็นผลมาจากการเข้าถึงภายในบริเวณพื้นที่สาธารณะในเขต สบ. บางชื่อ ที่มีทางเข้า-ออกหลายทาง ทำให้ยากต่อการควบคุมพื้นที่ และการแสดงอาณาเขตครอบครองพื้นที่ที่ไม่สามารถกระทำได้ในพื้นที่สาธารณะขนาดใหญ่ที่รองรับประชากรจากทุกมุมเมือง อีกทั้งยังเป็นประชากรที่มีความหลากหลายในฐานะทางเศรษฐกิจสังคม และแหล่งที่มาโดยเฉพาะในทางรวมของการมีพื้นที่สาธารณะระดับเมืองในเขต สบ. บางชื่อ ที่มีการกระจุกตัวของพื้นที่ที่ได้รับการกำหนดบทบาทหน้าที่ (Function) ที่แตกต่างกัน และไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน ได้แก่ การมีส่วนร่วมสาธารณะซึ่งควรจะเป็นพื้นที่ที่ผ่อนคลาย ที่ให้ความสงบเรียบร้อยยุติกับตลาดนัดขนาดใหญ่ของเมืองที่มีความมั่งคั่งผ่านจอแจของผู้คนและตั้งอยู่ฝั่งตรงข้ามของถนนสายหลักภายในพื้นที่กับสถานีบริการการเดินทางในระดับประเภทอีกด้วย

การเป็นแหล่งรวมฝูงชนขนาดมหึมาดังกล่าว ไม่สามารถที่จะกระตุ้มให้เกิดการรู้จักและร่วมมือกันในการสอดส่อง ตรวจสอบตราอาณาเขตครอบครองอันเป็นพื้นที่สาธารณะได้ ช่องโอกาสในการอาศัยสภาพแวดล้อมในลักษณะดังกล่าวต่อการก่อคดีอาชญากรรมจึงมีสูงมาก และยิ่งส่งผลไปถึงย่านการค้าของเมืองซึ่งอยู่ในเขตสบ. บางชื่อ อันได้แก่ย่านการค้าสะพานควายที่ต้องทำหน้าที่รองรับประชากรจากบริเวณพื้นที่สาธารณะระดับเมืองดังกล่าวข้างต้น ทั้งในด้านการให้บริการและการเป็นพื้นที่เชื่อมต่อการเดินทางระหว่างศูนย์กลางเมืองกับพื้นที่ทางตอนเหนือ และตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยให้การมีพื้นที่ป้องกันตนเอง จากอิทธิพลของกิจกรรมที่มีความหนาแน่นสูงที่ตั้งเรียงรายตลอดริมถนนสายหลักไม่สามารถจะทำหน้าที่เป็น "ดวงตา" ของถนนได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่กลับเกิดการแก่งแย่งพื้นที่สาธารณะภายในย่านการค้าแห่งนี้ที่ทำให้การใช้พื้นที่สาธารณะ โดยเฉพาะทางเท้าร่วมมีความแออัดยิ่ง เป็นเหตุให้เกิดช่องโอกาสสำหรับการก่อคดีอาชญากรรมในชั้นที่ง่ายขึ้น ทั้งจากอาชญากรรมประเภทขโมยโอกาส และกึ่งขโมยโอกาส-กึ่งมืออาชิว

5.1.2 สภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่พักอาศัยในชุมชนเมือง จะมีการเกิดคดีอาชญากรรมแตกต่างกันตามความหนาแน่นและลักษณะของประชากรภายในพื้นที่ กล่าวคือในสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชนพักอาศัยหนาแน่นสูง ประชากรมีรายได้น้อย แต่ความสัมพันธ์ทางสังคมภายในชุมชนอยู่ในระดับสูง ซึ่งได้แก่ลักษณะของพื้นที่พักอาศัยชุมชนวัดไม้ต้น สลัมในย่านสุทธิสารและบ้านแจ้งรถไฟ กม. 11 พบว่าคดียาเสพติด และคดีการพนัน เป็นคดีเด่นของพื้นที่ ปรากฏสถิติสูงกว่าคดีอื่น ๆ ที่เลือกมาทำการศึกษา ในขณะที่ชุมชนพักอาศัยที่มีความหนาแน่นต่ำ ประชากรในพื้นที่มีความมั่นคงในอาชีพและมีรายได้ค่อนข้างสูง เช่น บริเวณซอยอารีย์จะปรากฏสถิติการเกิดคดีลักทรัพย์ทั่วไปสูงกว่าคดีอื่น ๆ จากลักษณะความแตกต่างของรูปแบบการเกิดคดีในย่านที่พักอาศัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพ มีอิทธิพลต่อแบบแผนพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยทั้งในด้านการเสริมและการขัดขวางการก่อคดีอาชญากรรมแตกต่างกัน อันเป็นผลจากฐานะทาง

เศรษฐกิจและสังคมของผู้พักอาศัยในบริเวณต่าง ๆ เป็นปัจจัยในการกำหนดลักษณะแวดล้อมทางกายภาพในการป้องกันและการก่อคดีอาชญากรรม ซึ่งประกอบด้วยความรู้ลึกซึ้งแห่งพื้นที่หรืออาณาเขตป้องกันตนเอง รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ภายในชุมชน อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เกิดความรู้สึก และร่วมมือกันภายในสังคมอีกด้วย

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับการเกิดคดีอาชญากรรมภายในพื้นที่เมืองเจียงบรี เวณเขตการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อเจียงสถานีเดี่ยว ซึ่งผู้ศึกษาได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในเขตพื้นที่กรณีศึกษานี้ค่อนข้างจะมีความหลากหลาย ของลักษณะการใช้ที่ดินที่มีทั้งลักษณะการใช้ที่ดินที่สนองตอบความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ในสังคมเมือง อันได้แก่พื้นที่สาธารณะขนาดใหญ่ และสำคัญที่มีอยู่ 3 บริเวณ คือ บริเวณสถานีขนส่งสายเหนือ ส่วน-ตลาดนัดจตุจักร และย่านการค้าสะพานควาย แล้วภายในเขตพื้นที่ศึกษา ยังมีความหลากหลายของย่านที่พักอาศัย ซึ่งมีทั้งย่านที่พักอาศัยหนาแน่นต่ำ จนถึงความหนาแน่นสูง ในสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่แตกต่างกันอีกด้วย ทั้งนี้ผู้ศึกษาหวังว่าผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมสำหรับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้ระดับหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานตำรวจที่รับผิดชอบเขตพื้นที่กรณีศึกษาดังนี้ คือ

5.2.1 ย่านที่พักอาศัยในเขตพื้นที่เมือง ควรให้ความสำคัญในบริเวณจุดตัดทางแยก โดยการวางตำแหน่งจุดตรวจไว้ ณ บริเวณที่เป็นทางเข้า-ออกจากภายในชุมชนไปยังพื้นที่รอบนอก ทั้งที่เป็นถนนภายในเชื่อมกับถนนภายนอก หรือจุดอื่น ๆ ที่อาจจะใช้การมองเข้ามาจากภายนอกโดยง่ายให้เกิดการมองบริเวณพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างมากจุดที่สุด โดยยึดถือทางริมและทางที่จะเข้ามากระทำคามผิดของคนร้ายเป็นหลัก

5.2.2 บริเวณพื้นที่สาธารณะของเมือง ควรส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมในบริเวณโดยรอบพื้นที่สาธารณะ โดยเฉพาะในจุดที่เป็นสัญลักษณ์แสดงขอบเขตการครอบครองพื้นที่ เช่น แนวรั้ว โดยการกำหนดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ แทนการใช้เครื่องกีดกั้นบังสายตา เช่นรั้วกับ สูง ที่นอกจากจะเป็นการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ได้สูงสุดในลักษณะที่หนึ่งแล้ว กิจกรรมดังกล่าวจะกั้นกั้นการเกิดชอก มุมอับ ภายในพื้นที่ และยังสามารถเป็น "ดวงตา" ในการเฝ้ามอง สอดส่อง ตรวจสอบพื้นที่ในระดับหนึ่งอีกด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยต่อไป

สำหรับผู้ที่สนใจจะศึกษาวิจัย ความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับการเกิดคดีอาชญากรรม ในลักษณะเดียวกันนี้ เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่สามารถนำไปใช้ในการวางแผนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ทั้งในระดับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และในฐานะของประชากรที่อาศัยในเมืองกรุงเทพมหานครนั้น ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะอันเป็นผลจากข้อจำกัดในการศึกษาครั้งนี้ที่ทำให้ผลการศึกษาขาดความสมบูรณ์เท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถิติอาชญากรรม และการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ดังนี้ คือ

5.3.1 ควรกำหนดขอบเขตการศึกษา ให้มีขนาดเล็กเพื่อที่จะทำให้สามารถศึกษาในรายละเอียดได้มากกว่าการกำหนดขอบเขตการศึกษาขนาดใหญ่ ทั้งนี้อาจจะสามารถทำการศึกษาได้โดยกำหนดเขตพื้นที่ศึกษาตั้งแต่ 1 หน่วย สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (ลักษณะการใช้ที่ดิน) กับการเกิดคดีประเภทต่าง ๆ หรืออาจจะศึกษาเพียง 1 ประเภทคดีภายในเขตพื้นที่ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของรัฐก็ได้ ซึ่งวิธีการศึกษาดังกล่าวนี้ จะทำให้สามารถแก้ปัญหาข้อจำกัดในการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพได้

ทั้งนี้ เนื่องจากองค์ประกอบภายในสภาพแวดล้อมทางกายภาพในบริเวณพื้นที่ต่าง ๆ ยังคงมีลักษณะพิเศษเฉพาะภายในองค์ประกอบนั้น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรม การกระทำความผิดมากน้อยต่างกันไปด้วย อีกทั้งความจำเป็นในการที่จะต้องให้ความสำคัญต่อบัณฑิตทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมของประชากรภายในบริเวณพื้นที่ ซึ่งต่างก็มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการเกิดคดีอาชญากรรมในสิ่งนี้ ซึ่งการศึกษาในบริเวณพื้นที่ขนาดเล็ก เฉพาะบริเวณโดยบริเวณหนึ่งจะทำให้สามารถศึกษาครอบคลุมปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ได้มากกว่าการเลือกพื้นที่หลายบริเวณ และสามารถที่จะนำผลการศึกษามาใช้ประโยชน์ในทางการปฏิบัติได้ทั้งในระดับของหน่วยงานที่รับผิดชอบการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของรัฐไปจนถึงระดับประชาชน ผู้ใช้บริการในสิ่งนี้

5.3.2 การศึกษารวบรวมข้อมูล เนื่องจากปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคมนั้น มีความสัมพันธ์กับแบบแผนพฤติกรรมของคนในสังคม ที่แตกต่างไปจากปัญหาสังคมอื่น ๆ ในเรื่องของทัศนคติของคนในสังคม ซึ่งเป็นเรื่องของศีลธรรม และการกำหนดกติกาทางสังคมในการอยู่ร่วมกัน เป็นเหตุให้ข้อมูลในเรื่องของปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะข้อมูลจำนวนการเกิดคดีอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ มีความคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงสูงมากทั้งในด้านการเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง และในด้านการประชาสัมพันธ์ได้รับความเสียหายด้วย ดังนั้นในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่จึงควรจะศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลทั้งในส่วนข้อมูลจากทางราชการ และข้อมูลจากประชาชน เพื่อให้ผลการศึกษาวิเคราะห์มีความเป็นไปได้ และน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น โดย

เฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาความสัมพันธ์ของสถานแวดล้อมทางกายภาพนั้น ควรมีการศึกษาถึงรายละเอียดในเรื่องตำแหน่งที่เกิดอาชญากรรม รวมทั้งลักษณะและพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาชญากรที่ จำเป็นต้องใช้เวลาในการติดตาม โจรการเก็บสถิติที่แน่นอนอย่างต่อเนื่อง ที่อาจจะต้องติดตามศึกษาบริเวณพื้นที่เมื่อได้รับการแจ้งเหตุในคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในทันทีทันใด

5.3.2 พื้นที่ที่น่าสนใจ ซึ่งการศึกษาในครั้งนั้นไม่สามารถทำการศึกษา สถานแวดล้อมทางกายภาพ ในลักษณะต่อไปนี้ได้คือ

บริเวณพื้นที่ซึ่งเป็นย่านโรงงานอุตสาหกรรม

บริเวณชุมชนแออัดที่มีขนาดโครงการใหญ่ที่มีการขยายตัวในทางสูงมาก เช่น อาคารใบเขกเทาเวอร์ ฯลฯ

บริเวณย่านการค้าหรือชุมชนแออัดซึ่งมีทางเข้าถึงพื้นที่ได้ทั้งทางรถไฟหรือทางน้ำ นอกจากถนนภายในบริเวณ ได้แก่ ย่านการค้าวงเวียนใหญ่

บริเวณพื้นที่สาธารณะที่มีบรรยากาศ และการกำหนดบทบาทหน้าที่เป็นพื้นที่เพื่อการศึกษา และปฏิบัติทางศาสนา เช่น บริเวณพุทธมณฑล เป็นต้น